

Hüzün Ve İnsan

– gokhan-kahra · 24 Kasım 2010

KİM... Kayboluyorum yığınlarda, Ne kadar çoksunuz, ne kadar da çok Her yerde siz varsınız değişik, renkli, Hiçte kıymetimiz kalmadı, her saat, her saniye Gidip geliyorsunuz, Göbek bağınız çözülmemişken Toprak olmanın farkındamısınız Hangi ağacın dalıyız, hangi zamanın kökleri attı bizi buraya Mezarlıklardakiler kimin ? Hangimizin geçmişi... İkincinin ikincisini, zülfıkarı hatırlıyormusun Ey insan bu taşlığın, mermerliğin, tunçluğun alemi ne. Gün gelir ufalanırsın zamanın geçitlerinde. Gidenden haberiniz varmı ? ya gelenden Kaç cenaze kalkıyor yaşanılan mekandan Kaç kişi ölümüne sevinirken Ölümüne kahır zehiri ile üzülenler kim tanıdığı Bembeyaz düşlerin üstüne çamur karası lekeyi süren kim Kabilin elinden bıçağı alıpta hesabına ortak olan kim Bu kadar binaları inşa eden, Kütüphanelerde unutulmuş raflarda tozlu bu kitapları Okuyan kim.. Bit pazarında satılan eskiler kimin, Bağrında bıçak yemiş gibi bağırın Ambülansın içindeki hasta kim Acıyla şamilin destanını kafkasyada okuyan kim Bağdatta bomba ile çığlıkları duyuran kim Uzak Asyada sular içinde çamurlu ayakları ile Ekranlardan milyonların izlediği bu yetim kim Hanginizin aşkı saf, hangimizin sevgisi sonsuz Bir ırmak gibi hangi denize koşuyorsunuz Hangi sinelerde kayboluyorsunuz Ey insan hatırlarmısın hatırlarmısın kulaklarına okunanı Ne kadarda sevdiğin varmış, alkışlıyor yığınlar seni Ne kadarda sevenin azmış, Tek yoldaşın mezar taşınmış Ey insan ilk nefeste elbisen olmuş kefen Zaman saçlarını okşarken Gül yüzünde zamanla tarla arki gibi çizgiler oluşurken Kaybolup gittiğinin farkındamısın Gözlerinin ferinin kaybolduğunu Senden önce kimler konuştu o mekanlarda Ayağını bastığın yere, kimler ayağını bastı En sevdiğin eşyayı hangi antikacı satacak En sevdiklerin ne zaman yalnız bırakacak seni Ey insan, sudan toprağa topraktan tene Yediverenler tarlasında koşarken Gökten yere gidiyorsun, Kayboluyorsun Yitik bile değilsinki aranılсын zamanda Akla bile gelmeyen umut kesilen bir eşya Bir hatıra, bir dost Hiçbiri değilsin Ama hiçte değilsin Gökhan KAHRAMAN